

РЕШЕНИЕ

№ 672

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и седми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ** като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20211110207139 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от *****със седалище и адрес на управление гр. София, ***** чрез управителя *****, против Наказателно постановление № 542701-F554969/19.10.2020 г., издадено от Заместник-директора на ТД на НАП София, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, за което на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 1000 / хиляда/ лева.

В първоначално подадената пред РС –гр. Пирдоп жалба, озаглавена „възражение“, като причини за извършване на нарушението по процесното НП, както и по други, издадени срещу дружеството-жалбоподател, се посочват лични причини на управителя и счетоводителката, и допълнително усложняване на ситуацията, предвид пандемията от Ковид-19, поради което фактурите за данъчния период м.август 2020 г. били осчетоводени с много голямо закъснение.

В жалба, депозирана пред РС –гр. Пирдоп, в съответствие с дадени указания от съдията –докладчик по НАХД № 64/2021 г. по описа на РС - Пирдоп, са изложени конкретни съображения в насока

незаконосъобразността на атакуваното НП и се отправя молба към съда за неговата отмяна. Прави се позоваване на възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 126 ЗДДС за корекции след декларирането, от която се твърди, че дружеството се е възползвало. Обръща се внимание, че АУАН е съставен в отсъствието на представител на дружеството, с което се застъпва тезата, че правото му на защита е нарушено. Твърди се, че при издаване на НП наказващият орган не е установил твърдяното нарушение и вината при извършването му.

На последно място в жалбата са изложени и доводи за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. В случай, че последните не бъдат възприети от съда, се оспорва приложената санкционна норма, като се сочи, че наказанието е следвало да бъде наложено на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС в минимално предвидения размер от 500 лв., с оглед липсата на вредоносен резултат.

В първото проведено по делото открито съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от адв. Стоянова, а ТД на НАП София-от юрк. Ралева. На второто съдебно заседание по делото адв.Стоянова –редовно уведомена, не се явява и не осигурява присъствието на допуснатия до разпит при режим на довеждане, по нейно искане свидетел. Предвид непосочването на уважителни причини за неявяването им, съдът приключи съдебното следствие и пристъпи към изслушване на съдебните прения. В дадения ход по същество юрк.Ралева пледира атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено. Намира нарушението за доказано, а санкцията - за законосъобразно наложена, предвид липсата на основания за квалифициране на случая като маловажен. Съобразно изхода от делото, прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършване на насрещна проверка на ***** във връзка с извършена на *****проверка, свид. *****, инспектор по приходите в ТД на НАП София област, гр. Пирдоп, установила, че дружеството *****било

осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 11.12.2019 г., за която издало фактура № 2000000565/11.12.2019 г. Свидетелката констатира също, че на 14.01.2020 г. ***** подало справка-декларация № 22191387421/14.01.2020 г. за периода месец декември 2019 г. с деклариран резултат за внасяне в размер на 11 711,09 лв. Заедно със справката-декларация били подадени и отчетни регистри по чл. 124 ЗДДС, но в дневника за продажбите за данъчния период месец декември 2019 г. издаденият данъчен документ - фактура № 2000000565/11.12.2019 г., чиято данъчна основа била в размер на 4 589, 00 лв. и ДДС в размер на 917,70 лв. не бил отразен от дружеството.

Предвид направените констатации свид.***** изготвила покана изх. № 53-06-429/27.05.2020 г. за съставяне на АУАН и предприела действия за връчването ѝ на дружеството по електронен път. Поканата била връчвана на 09.06.2020 г., чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес bkborysov@abv.bg.

В рамките на указания в поканата срок законният представител или пълномощник на ***** не се явили в офиса на ТД на НАП София, ИРМ Пирдоп, при което на 19.06.2020 г. свид. Мяшкова съставила срещу дружеството АУАН № F554969/19.06.2020 г. за извършено нарушение по чл. 124, ал. 2 ЗДДС. Отбелязала, че АУАН е съставен в отсъствието на представляващия дружеството, както и че към момента на съставянето му процесната фактура № 2000000565/11.12.2019 г. все още не била включена в дневник продажби.

На 22.06.2020 г. АУАН бил връчен на пълномощник на „дружеството – жалбоподател, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. Такива не постъпили и в законоустановения тридневен срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и правната му квалификация по чл. 124, ал. 2 ЗДДС, на 19.10.2020 г. било издадено атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Наказателното постановление било връчено на пълномощник на дружеството-жалбоподател срещу подпис на 29.01.2021 г.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелката ***** , и писмени - копие от фактура фактура № 2000000565/11.12.2019 г.; пълномощно; извлечение от дневник продажби на ***** за период м.декември 2019 г.; покана изх. № 53-06-429/27.05.2020 г. за съставяне на АУАН; удостоверение за извършено връчване на покана по електронен път; АУАН № F554969/19.06.2020 г.; Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. и Заповед № 4663/29.10.2019 г. на Изпълнителен директор на НАП.

Обстоятелствата по извършената проверка и установеното в хода ѝ, че „***** не е отразило издадената фактура № 2000000565/11.12.2019 г. в дневника за продажби за данъчен период декември 2019 г., нито в дневника за следващия данъчен период, се изясняват посредством показанията на свид.

Мяшкова, които съдът възприема като обективни и логични, намиращи подкрепа в приложените писмени доказателства по делото. Установените факти не се оспорват от страна на дружеството-жалбоподател, като е налице спор единствено относно приложимото право.

Материалната компетентност на актосъставителя по съставяне на АУАН и компетентността на наказващия орган по издаване на атакуваното наказателно постановление, следват по силата на заеманите длъжностни качества и приложените към материалите на делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. и Заповед № 4663/29.10.2019 г. на Изпълнителен директор на НАП.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и са връчени надлежно на санкционираното лице. И двата акта съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Налице е идентичност между фактическото му описание и посочената като нарушена правна норма, като НП е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 52, ал. 4 ЗАНН.

Възраженията за допуснато при издаването на АУАН процесуално нарушение, а именно, че поканата за съставянето му не била надлежно връчена, съдът намира за неоснователни, тъй като разпоредбата на чл. 40, ал. 2, предл. 2 ЗАНН не въвежда изисквания относно формата и начина на връчване на поканата за съставяне на АУАН. Освен това, макар законният представител на дружеството или негов пълномощник да не са присъствали при съставянето на АУАН, същият впоследствие е бил връчен на надлежно упълномощено лице /видно от приложеното към преписката пълномощно/, при което дружеството е имало възможност да се запознае със съдържанието му и да направи съответните възражения. С това правото му на защита в началния етап на производството е било в пълна степен гарантирано.

Предвид горното настоящият съдебен състав прецени, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да представляват формални основания за отмяната на НП.

Материалният закон също е приложен правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, р егистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по [чл. 119](#) ЗДДС, в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени.

***** има качеството на регистрирано по ЗДДС лице. Същото е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 11.12.2019 г., с което е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС. За тази доставка от страна на дружеството е издаден данъчен документ по чл. 112 ЗДДС - фактура № 2000000565/11.12.2019 г. с данъчна основа в размер на 4589 лв. и ДДС в размер на 917,80 лв., който документ обаче не е бил отразен в дневника за продажбите за данъчния период 01-31.12.2019 г. Неотразяването на издадената фактура е довело до определянето на данъка в

по-малък размер. Нарушението е извършено в гр. София, където се намира седалището и адрес на управление на дружеството, респективно където съответното действие е било дължимо.

Що се отнася до времето на извършването му, следва да се отчете, че в случая нарушението е реализирано чрез бездействие - неотразяване на фактурата в дневника за продажби за данъчния период месец декември 2019 г. В този смисъл, бездействието на задълженото по ЗДДС лице представлява трайно състояние, което е било налично от деня, в който е изтекъл срокът по [чл. 125, ал. 5 ЗДДС](#), на всяка следваща дата, до момента, в който лицето е извършило дължимото по закон отразяване на фактурата - в случая това е станало едва след съставянето на АУАН. В този смисъл, се касае за „продължено“ нарушение, което е било осъществявано от субекта непрекъснато, до осъществяване на дължимото действие. Предвид това и липсата на посочване в АУАН и НП на конкретна дата на извършването му, не представлява процесуално нарушение, което да рефлектира върху законосъобразността им и да препятства ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството /в тази насока с а Решение № 684/08.02.2016 г. на Административен съд - София град, XIV касационен състав; Решение № 8019/19.12.2014 г. на Административен съд - София град, VIII касационен състав; Решение № 6518/28.10.2016 г. на Административен съд - София град, VIII касационен състав; Решение № 880/15.02.2016 г. на Административен съд - София град, IV касационен състав; Решение № 7237/23.11.2015 г. на Административен съд - София град, VI касационен състав/.

С оглед обстоятелството, че императивното изискване на чл. 124, ал. 2 ЗДДС не е било изпълнено, следва обоснованият извод, че „Дафни Груп“ ЕООД е осъществило от обективна страна състава на посоченото административно нарушение. Отговорността му е правилно и обосновано ангажирана. Субективната съставомерност на нарушението не подлежи на обсъждане от съда, предвид обективния характер на отговорността на юридическите лица. С оглед на това и наведените в жалбата доводи за лични причини и затруднения, свързани с пандемията от Ковид-19, не следва да бъдат възприети за основателни.

В случая разпоредбата на чл. 126 ЗДДС не е приложима, доколкото не е изпълнена нито една от хипотезите на чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 2 ЗДДС: т. 1 - лицето да е извършило необходимите корекции в данъчния период, през който грешката е установена, и да е включило неотразения документ в съответния отчетен регистър за същия данъчен период - при неотразени в отчетните регистри по [чл. 124](#) документи; 2 - лицето писмено да е уведомило компетентния орган по приходите, който предприема действия за промяна на задължението на лицето за съответния данъчен период - при неправилно отразени в отчетните регистри документи.

На следващо място, съдът намира, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като по обективните си характеристики не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с аналогични нарушения от същия вид. Напротив, размерът на данъчната основа, респективно размерът на ДДС, не са изключително ниски, като следва да се подчертае, че в случая се касае за засягане на обществените отношения, свързани с фискалната сигурност и отчитането на приходи, довело до определяне на дължимия данък в по-малък от действителния размер, при което случаят не следва да се определи като

маловажен. Ето защо, възраженията в тази насока са неоснователни.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1 ЗДДС предвижда регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, да се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1 000 лв. В случая наложената на дружеството имуществена санкция в размер на 1000 лева е правилно индивидуализирана и не са налице основания за изменението ѝ. Неоснователно е възражението, че наказанието е следвало да бъде определено на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС, доколкото последната санкционна норма е неприложима към процесното нарушение.

По изложените съображения съдът прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Основания за отмяната или изменението му не се констатираха. Поради това следва да бъде потвърдено, а жалбата - оставена без уважение.

При този изход на делото е основателна претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН. Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1, предл.І и ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 542701-F554969/19.10.2020 г., издадено от Заместник-директора на ТД на НАП София срещу ***** за извършено нарушение по чл. 124, ал. 2 ЗДДС, за което на основание чл. 182, ал. 1 ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА *** ДА ЗАПЛАТИ** в полза на НАП – София сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за

изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____